

CHA MẸ CŨNG ĐƯỢC KÊU GỌI VÀO NHỮNG ĐIỀU TRỌNG ĐẠI

... "Khi THIÊN CHÚA tuyển chọn một đứa con thì cũng đưa Cha Mẹ vào vòng ơn gọi!"

Đó là lời xác định của ông Franco - người Ý - trước chọn lựa bất ngờ của ái nữ đi vào đời thánh hiến. Chứng từ nêu cao nét đẹp trang trọng của bậc làm Cha Mẹ: "Chúng tôi cũng được kêu gọi vào những điều trọng đại!" Xin nhường lời cho ông Franco.

3 tháng trôi qua kể từ ngày ái nữ Mariana 20 tuổi của chúng tôi trở thành Thỉnh Sinh của Các Nữ Tu Phan-Sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm, vào ngày 12-9-2010.

Tháng 8 năm vừa qua, hay nói chính xác hơn, ngày 23-8-2010, chúng tôi đến Cộng Đoàn các Nữ Tu để đón con gái tham dự vài ngày cấm phòng tại đây. Trong thâm tâm, tôi nghĩ con mình đã trải qua những ngày chia sẻ vui vẻ của tuổi trẻ kèm theo những giây phút cầu nguyện và hưởng nếm tình bạn trong trắng chân

thành, điều mà nơi thế giới bon chen náo động hôm nay, khó tìm được. Tôi nhớ lại ngày đưa con đi tỉnh tâm, Anna - hiền thê tôi - lấy tay đập nhẹ vào vai tôi và nói:

- Anh an tâm! Con gái anh không đi tu làm "Dì Phước" đâu!

Câu nói sau đó minh chứng rằng: "Không ai làm tiên tri trong xứ sở mình!"

Đúng như thế! Là bậc Cha Mẹ chúng tôi lầm tưởng mình đã biết rõ con cái. Biết con nghĩ gì muốn gì. Biết tính hư tật xấu cũng như các nhân đức của con. Chúng tôi nghĩ đến dự phóng của con cũng như dự phóng của chúng tôi .. và đôi khi kể cả dự phóng của THIÊN CHÚA nữa! Thật là "bé" cái lầm! Xin THIÊN CHÚA tha thứ cho cái tội kiêu ngạo! Chúng tôi quên mất lời Chúa phán: "Trời cao hơn đất chừng nào, tư tưởng của Ta cũng cao hơn tư tưởng các con chừng ấy!" (Isaia 55,9). Và đây là sự thật trong trường hợp của chúng tôi.

Trên đường trở về, lúc ngồi trong xe, với niềm vui tràn ngập vì được nhìn mặt con, tôi âu yếm bảo con kể lại đã sống như thế nào và đã làm gì trong mấy ngày ở với các Nữ Tu. Rồi tôi chú ý lắng nghe con nói.

Trong khi "bé" Mariana nhẹ nhàng kể chuyện, tôi dần dần thay đổi thái độ. Từ nụ cười hóm hỉnh ban đầu tôi chuyển sang cung cách kính trọng. Qua câu chuyện, Mariana thật sự bộc lộ cái trầm tĩnh, nét trưởng thành gần như là khôn ngoan, khiến tôi ngỡ ngàng nên vừa lái xe vừa liếc mắt quan sát con. Tôi thầm hiểu rằng đã có "cái-gì-đó" xảy ra! Nhưng tôi tảng lờ đi và thầm nhủ sẽ tìm hiểu thêm vào ban chiều khi đã về đến nhà.

Tối hôm ấy, trong khi Mariana cố gắng tìm kiếm ngôn từ để diễn tả và để trình bày với Cha Mẹ thì chúng tôi đã hiểu tất cả! Với cố hòng nghẹn cứng, chúng tôi âu yếm nói:

- Nếu điều con nói không phải là chuyện "trẻ con" mà là thánh ý THIÊN CHÚA, thì chắc chắn Cha Mẹ sẽ không ngăn cản con!

Đúng thế! Sau bao năm tha thiết cầu nguyện cho ơn gọi trong Hội Thánh, làm sao bây giờ chúng tôi có thể cư xử ngược lại?! Thật ra trong lời cầu, chúng tôi quên thưa với Chúa: "Xin Chúa gọi ơn gọi đến, nhưng cho gia đình khác, chứ không cho gia đình chúng con!" Vậy thì giờ đây Chúa nghe lời cầu, chúng tôi phải cúi đầu chấp nhận.

Chúng tôi tưởng rằng câu chuyện kết thúc tại đây. Nhưng thực tế không phải như vậy. Chính bây giờ câu chuyện mới bắt đầu. Bắt đầu với ái nữ Mariana nơi Nhà Chúa, còn chúng tôi ở lại gia đình

vắng bóng con gái! Và là con gái duy nhất! Chúng tôi vẫn còn nhiều khó khăn để hiểu hồng ân trọng đại mà Đức Chúa GIÊSU KITÔ và Đức Mẹ MARIA ban cho gia đình chúng tôi. Bởi vì, tinh thần thì vui sướng, nhưng con tim thì lại khóc. Và khóc ròng!

Vào ngày đưa ái nữ Mariana đến Tu Viện - không phải làm cuộc tĩnh tâm vài ngày - nhưng ở lại luôn, chúng tôi có hứa với con gái là sẽ viết lên chứng từ của bậc Cha Mẹ vui lòng hy sinh dâng con cho THIÊN CHÚA. Lời hứa mãi đến hôm nay tôi mới có thể thực hiện. Xét vì kinh nghiệm quá lớn lao đối với chúng tôi nhưng lại giúp ích cho các bậc Cha Mẹ khác cùng sống hoàn cảnh như chúng tôi. Tôi cũng cùng lúc viết đôi dòng gởi con gái thân yêu.

Con yêu dấu! Trong khi Cha Mẹ dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA đã ban Con cho Cha Mẹ thì Cha Mẹ cũng muốn nói lời cảm ơn Con. Cảm ơn về tất cả những gì Con mang đến cho Cha Mẹ trong vòng 20 năm. Vì niềm vui được Con âu yếm gọi "BA" gọi "MẸ" và bày tỏ tình yêu thảo hiếu cùng Cha Mẹ. Cảm ơn vì niềm vui được trông thấy Con lớn lên với Cha Mẹ, giữa Cha Mẹ và cùng Cha Mẹ. Cảm ơn vì biết bao câu chuyện chúng ta nói và kể cho nhau nghe, kể cả chính trị và ... THIÊN CHÚA nữa!

Đúng như thế! Chúng ta đã nói về THIÊN CHÚA. Và trong khi chúng ta nói, THIÊN CHÚA lắng lẽ nghe, nhìn Con lớn lên và nhẫn nại chờ đợi Con! THIÊN CHÚA không tỏ lộ khi chúng ta xin hay muốn nhưng chỉ tỏ lộ đúng thời đúng lúc khi thấy chúng ta sẵn sàng tiếp nhận Ngài.

Thành thật mà nói, Cha Mẹ muốn nhìn Con khoác chiếc áo lộng lẫy trong ngày cưới rồi trở thành bà mẹ, còn Cha Mẹ thì làm Ông Bà Ngoại ... Nhưng với tư cách tín hữu Công Giáo, chúng ta không được kêu gọi làm chuyện tầm thường nhưng làm việc trọng đại, không do công lao của chúng ta, nhưng chỉ duy nhất nhờ Tình Yêu vô biên của THIÊN CHÚA. Đúng thế! Hồng Ân THIÊN CHÚA bao la, muôn đời con sẽ ngợi ca Ơn Người.

... Khi ấy, Thiên Thần Gabrie được THIÊN CHÚA sai đến một thành xứ Galilêa, tên là Nagiarét, đến với một Trinh Nữ đã đính hôn với một người tên là GIUSE, thuộc chi họ Đavít. Trinh Nữ ấy tên là MARIA. Thiên Thần vào nhà Trinh Nữ và chào rằng: "Kính chào Trinh Nữ đầy ơn phước, THIÊN CHÚA ở cùng Trinh Nữ". Nghe lời đó, Trinh Nữ bối rối và tự hỏi lời chào có ý nghĩa gì. Thiên Thần liền thưa: "MARIA đừng sợ, vì đã được ơn nghĩa với Chúa. Nay Trinh Nữ sẽ thụ thai, sinh hạ một Con Trai và đặt tên là GIÊSU. Người sẽ nên cao trọng và được gọi là Con Đấng Tối Cao. THIÊN CHÚA sẽ ban cho Người ngôi báu Đavít tổ phụ Người. Người sẽ cai trị đời đời trong nhà Giacóp và triều đại Người sẽ vô tận". Nhưng MARIA thưa với Thiên Thần: "Việc đó xảy đến thế nào được, vì tôi không biết đến người nam?" Thiên Thần thưa: "Chúa Thánh Thần sẽ đến với Trinh Nữ và uy quyền Đấng Tối Cao sẽ bao trùm Trinh Nữ. Vì thế, Đấng Trinh Nữ sinh ra sẽ là Đấng Thánh và được gọi là Con THIÊN CHÚA. Và này, Isave chị họ Trinh Nữ cũng đã thụ thai con trai trong lúc tuổi già và nay đã mang thai được sáu tháng, người mà thiên hạ gọi là son sẻ; vì không có việc gì mà THIÊN CHÚA không làm được!" MARIA liền thưa: "Này tôi là nữ tì Chúa, tôi xin vâng như lời Thiên Thần truyền". Và Thiên Thần cáo biệt Trinh Nữ (Luca 1,26-38).

("Il Settimanale di Padre Pio", 7 giorni di formazione e di informazione cattolica, Anno X, 23 Gennaio 2011, n.3, trang 26-28)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt